

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201656
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121201656.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne F. T., N.. XX.XX.XXXX, A. N. T. XXX/X, XXX XX W. N. M., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.782,93 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 300,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.02.2021 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.782,93 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9Csp/73/2020 o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky, voči terajšiemu žalovanému, úspešná v uplatňovanom nároku, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/73/2020, zo dňa 1.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.10.2020. Súd rozhodol, že žalovaný (aj terajší žalovaný) je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500085548 zo dňa 22.10.2014 k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500085548 zo dňa 22.10.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným Profi Credit s.r.o. na výkon zrážok zo mzdy. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „- odôvodnenie 3.1.: Dňa 22.10.2014 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere. Podľa tejto zmluvy poskytnutá čiastka úveru bola 540 €, mesačná splátka vrátane úrokov 17,08 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 771,36 €, RPMN 25,69 %, ročná úroková sadzba úveru 18,10 %, priemerná RPMN za úver 25,69%. Spolu s touto zmluvou bola uzatvorená na 2 zabezpečenie uvedeného záväzku Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka.“

- odôvodnenie 3.2.: „Listom zo dňa 06.02.2020 (č.l. 7) žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy z posudzovaného úverového vzťahu, a zároveň mu predložil dohodu o zrážkach zo mzdy.“

- odôvodnenie 4.4.: „Pre rozhodnutie súdu teda neboli podstatné vyššie uvedené námietky žalobcu, ktorým typovo odôvodňoval spotrebiteľskú žalobu, ale to, či na základe uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy a úverovej zmluvy možno zrážky zo mzdy vykonávať.“

- odôvodnenie 4.5.: „Medzi úverovou zmluvou a zabezpečovacím inštitútom vo forme dohody o zrážkach zo mzdy je vzájomná akcesorita. To znamená, že napriek tomu, že samotná dohoda o zrážkach zo mzdy môže byť platným (čo aj len čiastočne) právnym úkonom, neznamená to, že na jej základe zrážky zo mzdy možno vykonávať. Je tomu tak práve vtedy, ak platne nevznikne pohľadávka, ktorú by dohoda o zrážkach zo mzdy mala zabezpečovať.“

- odôvodnenie 4.6.: „Súd preskúmal žalobu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným a zistil, že údaje o požadovanom revolvingovom úvere, teda oferta dlžníka sa nachádza v bode 5. tejto zmluvy. Okrem iného dlžník požadoval dňa 15.10.2014, aby mu bol poskytnutý úver 750 €, s mesačnou splátkou 23,72 € a ročnou úrokovou sadzbou 18,09%. V bode 6. zmluvy dopísanom veriteľom dňa 22.10.2014 sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré nie sú zhodné s ofertou dlžníka, keďže úver bol poskytnutý vo výške 540 €, s mesačnou splátkou 17,08 € a ročnou úrokovou sadzbou 18,010%.“

- odôvodnenie 5.: „Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah:

- odôvodnenie 5.1.: „V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie výšky úveru, splátky úveru a ročnej úrokovej sadzby podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene uvedených údajov, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania, uzavreté neboli. Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani ustanovenie Čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého: „... Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany Veriteľa.“ Predmetné ustanovenie treba v prospech žalovaného spotrebiteľa vykladať spôsobom vyššie uvedeným (ako novú ofertu) inak by išlo o neplatné ustanovenie z dôvodu rozporu s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento 3 zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.) pre rozpor s § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie (ďalšie aj ako „PFZ“) má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný.. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. Na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadostučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadostučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške splniť nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Žalovaný jej poskytol úver vo výške 486,- eur, pričom na predmetný úver uhradila 177,60 eura. Žalovaný podal proti žalobkyni žalobu o zaplatenie 1 598,65 eura, vedenú na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29Csp/204/2020. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy vyššie citovanej právnej normy, PFZ požaduje vo výške 1 782,93 eura. Žalovaný dňa 6.2.2020, požiadal zamestnávateľa o realizáciu zrážok zo mzdy vo výške 1 782,93 eura. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/73/2020, zo dňa 1.10.2020 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadostučinenie a z

tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie, ani rozširovať, ani zužovať.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že z podanej žaloby nevyplýva, aké právo žalobkyne ako spotrebiteľa bolo porušené. Nevyhnutnou podmienkou je rozhodnutie o porušení ustanovenia upravujúceho ochranu spotrebiteľa. Nie akýkoľvek úspech v spore. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní, a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie (bez ohľadu na ich uplatnenie v súdnom konaní). Žalobkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by sumu PFZ mali odôvodniť a preukazovať. Zmienka o tom, že žalovaný dňa 6.2.2020, požiadal zamestnávateľa o realizáciu zrážok zo mzdy vo výške 1.782,93 eura nemá žiadnu spojitosť s predmetom tohto konania, žalobkyňa ju ani neozrejmla a iné skutkové okolnosti ani neuviedla. Absencia skutkových tvrdení v prípade spotrebiteľského sporu, v ktorom je spotrebiteľ právne zastúpený advokátom, nemôže byť ani nahradená úvahou súdu, a ani postupom podľa § 296 CSP. Ako sa uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že v právnom vzťahu založeným Zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500085548 zo dňa 22.10.2014 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenia žalovaného o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností, len odzrkadľujú jeho prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. Žalobkyňa na súde úspešne uplatnila porušenie môjho práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím naplnila hypotézu právnej normy uvedenú v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pripustením takejto argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter, keďže zo strany žalovaného dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu porušovaniu práv spotrebiteľov. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2017 sp. zn. 22Co/33/2017, „Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce. Žalobkyňa si voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a to osobitným konaním na Okresnom súde Prešov, ktorý rozsudkom zo dňa 04.02.2015 č. k. 11C/169/2014-29 určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka je neplatná, a to aj v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2016 č. k. 8Co/107/2015-72, ktorým bol vyššie uvedený rozsudok potvrdený. Z toho dôvodu má žalobkyňa podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného.“ V zmysle citovaného rozsudku je zrejmé, že výsledok základného konania, v ktorom spotrebiteľ namieta neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, je úspešným uplatnením práva alebo povinnosti v súdnom konaní ako to má na mysli zákon o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia. V zásade je v práve potrebné uplatňovať doslovný gramatický výklad. Pričom pri citovanom ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukázala na formálno-systematický výklad (argumentum a rubrica), keďže účelom a zmyslom zákona je „ochrana spotrebiteľa“ a na nadpis § 3 predmetného zákona „Práva spotrebiteľa“. Nadpis a pomenovanie sú bezpochyby integrálnou súčasťou právneho predpisu, ktorým zákonodarca vyjadruje, že sa určité ustanovenia vzťahujú k určitej veci alebo inštitútu a spolu obsahovo

súvisia. Uplatnením neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy listom zo dňa 06.02.2020 u zamestnávateľa v nedôvodnej a nezákonnej výške došlo preukázateľne k porušeniu spotrebiteľských práv. Pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je postačujúca už samotná hrozba ujmy (spôsobilosť privodiť ujmu). V danom prípade išlo už o reálny vznik ujmy, keďže žalovaný na základe absolútne neplatného právneho úkonu zamestnávateľovi zaslal výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy, na základe čoho zamestnávateľ začal vykonávať zrážky až do rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanom, aby sa nedopúšťal recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 1 782,93 eura je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný nechce niest' akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Neschopnosť spotrebiteľov nemôže byť legálnym zdrojom ziskov obchodníkov, poškodzujúc v konečnom dôsledku celú spoločnosť. To sa týka aj konania, ktoré sa vonkajšiemu pozorovateľovi javí byť ako ľahkomyseľnosť a nezodpovednosť, zo strany spotrebiteľa. V skutočnosti je to prejav slabosti spotrebiteľa, ktorý je vo väčšine prípadov do konania, javiacim sa ako ľahkomyseľné a nezodpovedné, vmanévrovaný agresívnymi reklamnými kampaňami obchodníkov, z ktorých sa zdá, že ak si spotrebiteľ produkt obchodníka kúpi, resp. dá si poskytnúť, ešte na tom zarobí. Štát nemôže dovoliť, aby táto „nezodpovednosť a ľahkomyseľnosť“ spotrebiteľov, ktorá je len prejavom ich slabosti, bola zdrojom neúmerných príjmov nič neproduktujúcich obchodníkov, keď jediným efektom ich činnosti je ochudobňovanie obyvateľov SR a transfer obrovských súm finančných prostriedkov do zahraničia, namiesto toho, aby sa dostali do finančného „krvného“ obehu v SR, napr. cez maloobchodnú sieť, čo by v konečnom dôsledku podporilo výrobu, obchod, zamestnanosť a životnú úroveň všetkých vrstiev obyvateľstva. Ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickvej rovine, ale preukázateľne došlo k zásahu aj do majetkovej sféry. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jej bežný život. Výkonom nezákonných zrážok zo mzdy vo mne reálne vyvolalo stresové situácie a psychické napätie.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 30.01. 2019, č.k. 6Cdo 127/2017 vyložil, že: Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Tento predpoklad v prejednávanej veci splnený nebol. V rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015 sa uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Uvedeným konštatovaním sa vymedzuje, že účel primeraného finančného zadosťučinenia súvisí s iniciovaním vlastného postupu k ochrane svojich práv. Z podania žalobkyne nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorou by odôvodnila také okolnosti, v zmysle ktorých je suma 1782,93 eura primeranou. Primeranosť je vlastnosť, ktorá vyžaduje adekvátnosť ku konkrétnym okolnostiam, v súvislosti s ktorými sa satisfakcia má poskytnúť. Žalobkyňa v predloženej podaní ale neuvádza, v čom by prvok primeranosti mal byť splnený, vo vzťahu k akým skutkovým okolnostiam. Išlo o okolnosti preukazujúce primeranosť požiadavky. Civilný sporový poriadok nepripúšťa, na rozdiel od predchádzajúceho sporového kódexu, súdny odhad nároku vo veci samej. Podľa rozhodnutia R 52/2020 (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo 14/2020 z 23.06. 2020) : „Civilný sporový poriadok neobsahuje priamu úpravu možnosti súdu určiť pri rozhodovaní o veci samej výšku žalovaného nároku úvahou, odhadom súdu, pričom úprava v § 264 ods. 1 a 2 CSP sa týka výlučne výpočtu súdneho poplatku.“

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 01.10.2020, sp. zn. 9Csp/73/2020 - 89) uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500085548 zo dňa 22.10.2014 k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500085548 zo dňa 22.10.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným Profi Credit s.r.o. na výkon zrážok zo mzdy. Súd v konaní

dospel k záveru, že zmluva o úvere nebola platne uzatvorená a ak platne nevznikla pohľadávka, nie je možné vykonávať zrážky zo mzdy.

7. Listom zo dňa 06.02.2020 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy na celkovú sumu 1.782,93 eura.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 1.782,93 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 01.10.2020, sp. zn. 9Csp/73/2020 - 89 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500085548 zo dňa 22.10.2014 k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500085548 zo dňa 22.10.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným Profi Credit s.r.o. na výkon zrážok zo mzdy.

13. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

14. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

15. Vo veci 9Csp/73/2020 Okresného súdu Prešov sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Vo vzťahu k takto uplatnenému nároku mala žalobkyňa v konaní plný úspech. Stalo sa tak z dôvodu, že zmluva o úvere nebola platne uzatvorená a ak platne nevznikla pohľadávka, nie je možné vykonávať zrážky zo mzdy. Právoplatným ukončením konania vo veci 9Csp/73/2020 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyňu požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

16. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobkyňu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobkyňa uplatnila. Súd v danom konaní mienil vypočítať žalobkyňu k tvrdenej ujme v replike. Táto sa však na nariadené pojednávanie nedostavila a svoju neúčast' neospravedlnila. Preto súd vzhľadom na okolnosti veci ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 300,- eur. Touto sumou budú naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, a preto v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).